

Norrbykärs Museum

Norrbykärr ligger på en liten ö i Nordmalings kommun, mellan Umeå och Örnsköldsvik i Ånegrmanland. Det är en sågverksmiljö med integrerat boende. Det finns en fin utställning om sågverkstiden och människorna. Det finns också skalmodeller över ön, dels över hur ön och verksamheten såg ut i en stor (8meter) monter och dels en uppbyggd variant i skala 1:3 med olika byggnader som barn kan vara i. Här finns också en inomhus-hinderbana som kan symbolisera arbetarnas arbete med att balansera på stockarna. Dessutom finns en klurighetsbana "Sågverket" som kombinerar tipsfrågor och en klurighet för att komma vidare. Ön är också spännande med vrak både på land och i havet, dessutom är delar av ön utfylld med sågspån och spillvirke.

En stiftelse äger och driver verksamheten. KFUM är den enda ägaren i stiftelsen. KFUM äger andra byggnader (lägergård) på ön som också används till besökare. Det är ett tätt samarbete mellan lägergård och museet. Man har också ett driftstöd från kommunen.

Besöket börjar och avslutas med färjan som tar ca 15 minuter. Man kan också välja att vara på Norrbykärr en extra dag och då bo över på lägergården. Där kan man då få många olika samarbetsövningar för att stärka klassens gemenskap.

Man vill fokusera på det sociala livet och trångboddheten, där man både arbetade och bodde tätt ihop, nästan isolerade på en ö. Samarbetsövningar är ett viktigt inslag. Hur såg det ut? Var jobbade man? Hur bodde man?

Före besöket använder man appen KulTur där Norrbykärr ingår.

När man kommer fram får man först höra berättelsen om platsen och därefter testa sin samarbetsförmåga och nya kunskaper i "Sågverket".

Man får också prova hur det var att balansera på stockar m.m. i den populära hinderbanan "Stabbarna".

En karta tas fram där man får leta efter vrak både på land och i vattnet.

Man har matematik ute och ser bl.a. hur skalan fungerar.

Troligen lagar man lunch tillsammans i lilla skalhusets köksmiljö. Stekt strömming och potatis.

Miljöfrågor med fokus på skadliga ämnen får ett naturligt inslag då delar av ön kommer att vara avspärrade för sanering under de närmaste åren. Det som man i en tid upplever som ett dundermedel upplevs i en annan tid som superfarligt! Hur kommer det sig?

Varför använde man dessa medel? Vad gjorde man av det som blev över? Varför är det farligare på vissa platser? Varför är de farliga? Finns det saker idag vi behandlar på liknande sätt?

Man får till slut bekanta sig med ångmaskinen som var förutsättningen för att Norrbykärr sattes på kartan var också det som satte stopp för epoken, då den blev utkonkurrerad av elen.

Efter besöket uppmanas skolan att fortsätta arbeta med ångmaskiner.